

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1384/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ане Ђинђић Станимировић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.34/25 од 05.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.124/2025 од 25.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 19. новембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ане Ђинђић Станимировић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.34/25 од 05.05.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.124/2025 од 25.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К бр.34/25 од 05.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 84. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршавати у заводу за извршење казне затвора или у другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, с тим да се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора.

Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 16.932,00 динара, те паушал у износу од 5.000,00 динара као и да Основном јавном тужилаштву плати трошкове поступка у износу од 37.037,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећена је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.124/2025 од 25.08.2025. године, одбијена је као неснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ане Ђинђић Станимировић, а пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.34/25 од 05.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ана Ђинђић Станимировић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Ана Ђинђић Станимировић, у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу захтева не наводи ниједну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, истицањем да оштећена, упркос разводу брака, и даље живи у заједничкој кући са окривљеним и да проналази начин да га из исте удаљи сталним пријавама за насиље у породици, те да је суд приликом доношења одлуке занемарио медицинску документацију и у потпуности прихватио налаз и мишљење вештака неуропсихијатра, те закључио да је према окривљеном потребно изрећи меру безбедности обавезног лечења алкохоличара, иако не постоји ниједан конкретан доказ да је алкохол на било који начин узрок његовог насилничког понашања.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву не истиче ниједну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, већ указује на погрешно и непотпуно

утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду члана 440. ЗКП, која не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић